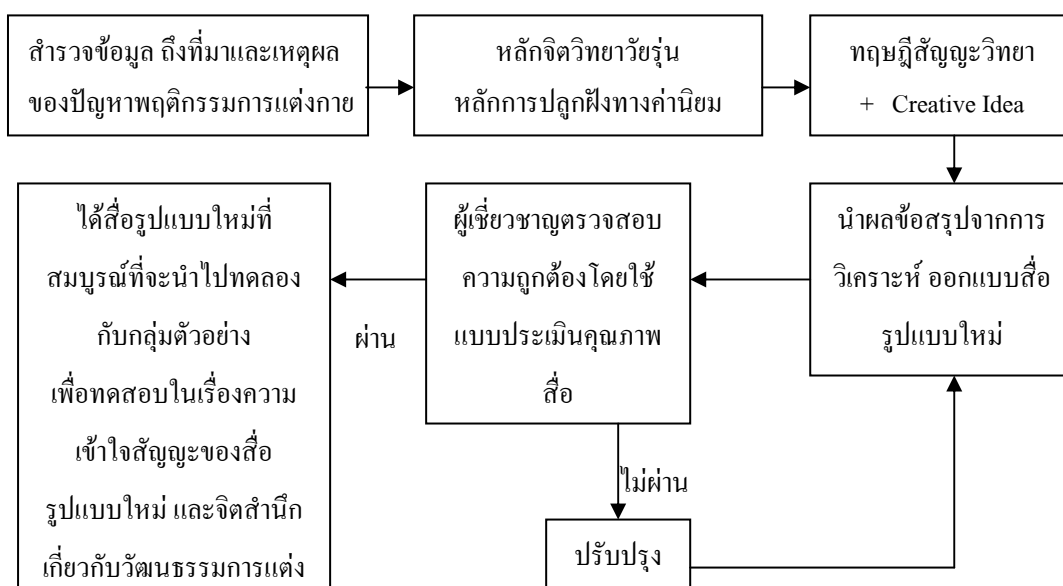

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การสร้างสื่อรูปแบบใหม่เพื่อณรงค์สร้างภูมิคุ้มกันทางวัฒนธรรมด้านการแต่งกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนกลาง เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีจุดประสงค์ เพื่อออกแบบสร้างสรรค์สื่อรูปแบบใหม่ (New Media) เป็นสื่อต้นแบบ และศึกษาผลการใช้สื่อรูปแบบใหม่รณรงค์สร้างภูมิคุ้มกันทางวัฒนธรรมด้านการแต่งกายของนักศึกษาโดยมีนักศึกษาภาคปกติของมหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนกลาง 6 แห่ง จำนวน 480 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยได้ตั้งคำถามการวิจัยไว้ว่า การสร้างสื่อรูปแบบใหม่เพื่อณรงค์สร้างภูมิคุ้มกันทางวัฒนธรรมด้านการแต่งกายของนักศึกษา ที่นำเอาหลักการปลูกฝังทางค่านิยมตามตามทฤษฎีการกระจ่างค่านิยมมาผสมผสานในการออกแบบ น่าจะเป็นแนวทางหนึ่งที่สามารถช่วยสร้างจิตสำนึกที่ดี ในเรื่องของการแต่งกายให้แก่ักศึกษาได้ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาอย่างเป็นขั้นเป็นตอน เพื่อให้ได้มาซึ่งงานออกแบบสื่อรูปแบบใหม่ตามวัตถุประสงค์ ด้วยการรวบรวมข้อมูลทางทุติยภูมิ จากการศึกษาภาคเอกสารในบทความและงานวิจัยและทางปฐมภูมิ จากการสร้างแบบสอบถาม แล้วนำมาวิเคราะห์หาข้อสรุปในแต่ละส่วน ดังภาพประกอบที่ 27 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหารูปแบบของการสร้างสื่อรูปแบบใหม่

ภาพประกอบที่ 27 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหารูปแบบของการสร้างสื่อรูปแบบใหม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างสื่อรูปแบบใหม่ (New Media) เป็นสื่อต้นแบบเพื่อรณรงค์สร้างภูมิคุ้มกันทางวัฒนธรรมด้านการแต่งกายของนักศึกษา
2. เพื่อศึกษาผลการใช้สื่อรูปแบบใหม่รณรงค์สร้างภูมิคุ้มกันทางวัฒนธรรมด้านการแต่งกายของนักศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. สื่อรูปแบบใหม่ที่ผู้วิจัยออกแบบขึ้น โดยทดสอบกับประชากรกลุ่มตัวอย่างเพื่อสรุปผลการวิจัยในครั้งนี้แบ่งเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. สื่อโฆษณาที่ยังไม่เคยถูกใช้มาก่อน
2. สื่อโฆษณาแบบเดิมที่นำมาปรับให้เข้ากับปัจจุบัน
3. วิธีการนำเสนอสื่อที่ต่างไปจากเดิม
4. สิ่งที่อยู่ในชีวิตประจำวันทั่วไปมาปรับเป็นสื่อโฆษณา

2. แบบสอบถาม (Questionnaires) ซึ่งแบ่งเนื้อหาออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

- 1.1 ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ของประชากรกลุ่มตัวอย่าง
- 1.2 ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของประชากรกลุ่มตัวอย่าง

แบบสอบถามตอนที่ 2 นี้ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ถึงที่มาและเหตุผลของปัญหาพฤติกรรม การแต่งกายชุดนักศึกษาของนักศึกษาในปัจจุบันรวมถึงความคิดเห็นต่อรูปแบบของสื่อ

3. แบบทดสอบ (Test) ในเรื่องความเข้าใจสัญลักษณ์ของสื่อรูปแบบใหม่ และจิตสำนึกเกี่ยวกับวัฒนธรรมการแต่งกายชุดนักศึกษาด้วยเครื่องแบบที่ถูกระเบียบ

4. แบบประเมินผลงานออกแบบ โดยผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อประเมินคุณภาพของสื่อรูปแบบใหม่

การเก็บรวบรวมข้อมูล

งานวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาผลการสร้างสื่อรูปแบบใหม่เพื่อรณรงค์สร้างภูมิคุ้มกันทางวัฒนธรรมด้านการแต่งกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนกลาง โดยดำเนินการเป็น 2 ขั้นตอน

ขั้นแรกเป็น ขั้นการสำรวจ โดยแบ่งลักษณะของแหล่งข้อมูลดังนี้

1. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้จากการใช้แบบสอบถามและแบบทดสอบเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 480 คน เพื่อให้ทราบถึงที่มาและเหตุผลของปัญหาพฤติกรรมการแต่งกายชุดนักศึกษาของนักศึกษาวิเคราะห์เหตุปัจจัยต่างๆ เพื่อนำมาวิเคราะห์และออกแบบสร้างสื่อรูปแบบใหม่

2. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากการศึกษาค้นคว้าเอกสาร, วารสาร, งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และแหล่งข้อมูลทาง Internet ในเรื่องของกรอบแนวความคิดตามหลักจิตวิทยาวัยรุ่น หลักการปลูกฝังทางค่านิยมตามตามทฤษฎีการกระจำงค่านิยม แนวคิดความคิดการสร้างสรรค์ทางโฆษณา (Advertising Creativity) และ ทฤษฎีสัญญาวิทยา (Semiotic Theory)

ขั้นที่สองเป็นการทดลอง เพื่อศึกษาผลการการสร้างสื่อรูปแบบใหม่เพื่อรณรงค์สร้างภูมิคุ้มกันทางวัฒนธรรมด้านการแต่งกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนกลาง โดยแบ่งวิธีการเก็บข้อมูลดังนี้

1. นำสื่อทั้ง 4 ประเภทที่ได้ออกแบบ ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมิน เมื่อผ่านการประเมินผลจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว นำสื่อไปติดตั้ง ณ สถานที่ต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 6 แห่ง โดยหมุนเวียนสื่อรูปแบบละ 2 สัปดาห์

2. เก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 480 คน เพื่อให้ทราบถึงที่มาของปัญหาเกี่ยวกับเรื่องพฤติกรรมการแต่งกาย และเพื่อให้ทราบถึงความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างว่าความเข้าใจในสัญญาของสื่อรูปแบบใหม่ ทั้งนี้เพื่อต้องการวัดผล ว่าตัวสื่อสามารถสื่อสารให้กลุ่มตัวอย่างเข้าใจได้มากน้อยเพียงใด และสื่อใดที่มีผลกระทบต่อความรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างมากที่สุด โดยใช้เครื่องมือคือ แบบทดสอบ (Test) เป็นแบบทดสอบประเภทวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement) แบบปรนัย แบบให้เลือกตอบ และให้ลงมือกระทำโดยไม่จำกัดเวลา วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล เมื่อผู้วิจัยได้ทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างเป็นที่เรียบร้อยแล้วครบทุกคน จากนั้นผู้วิจัยได้ให้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดทบทวนคู่มือสื่อรูปแบบใหม่ที่ได้อัดตั้งตามสถานที่ต่างๆ อีกครั้ง ได้แก่ สื่อโฆษณาที่ยังไม่เคยถูกใช้มาก่อน สื่อโฆษณาแบบเดิมที่นำมาปรับให้เข้ากับปัจจุบัน สื่อที่วิธีการนำเสนอสื่อที่ต่างไปจากเดิม และสิ่งที่อยู่ในชีวิตประจำวันต่างๆ ไปมาปรับเป็นสื่อโฆษณาจากนั้นให้กลุ่มตัวอย่างตอบข้อคำถามที่ละข้อจนครบ ถือเป็นการสิ้นสุดการทดสอบในการวิจัยครั้งนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าทางสถิติได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยการนำข้อมูลต่างๆ มาประมวลหาบทสรุป และการวิเคราะห์เชิงปริมาณในกรณีที่ไม่สามารถหาข้อมูลจากภาคเอกสารได้ ด้วยการสร้างแบบสอบถาม เพื่อสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาคำนวณหาค่าทางสถิติที่เชื่อถือได้ ด้วยการคำนวณโดยโปรแกรมคำนวณทางสถิติ จากนั้นนำเสนอผลการวิเคราะห์เป็นตารางประกอบคำบรรยาย

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเพื่อการสร้างสื่อรูปแบบใหม่เพื่อรณรงค์สร้างภูมิคุ้มกันทางวัฒนธรรมด้านการแต่งกายของนักศึกษา การวิจัยครั้งนี้มี 2 ขั้นตอน ขั้นแรกเป็นการสำรวจข้อมูลถึงที่มาและเหตุผลของปัญหาพฤติกรรมการแต่งกายชู้ดนักศึกษาของนักศึกษาวเคราะห์เหตุปัจจัย ขั้นที่สองเป็นการทดลองโดยออกแบบและพัฒนาสื่อรูปแบบใหม่ ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างวิเคราะห์ในเรื่องความเข้าใจสัญลักษณ์ของสื่อรูปแบบใหม่ และมีจิตสำนึกเกี่ยวกับวัฒนธรรมการแต่งกายชู้ดนักศึกษาซึ่งจากการวิจัยสามารถสรุปเป็นผลการออกแบบ ได้ดังนี้

ผลการวิจัยในขั้นสำรวจ

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการตอบแบบสอบถามจากมหาวิทยาลัยราชภัฏส่วนกลางทั้ง 6 แห่ง จำนวน 480 คน มีนักศึกษาชายจำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 33.75 มีนักศึกษาหญิงจำนวน 318 คน คิดเป็นร้อยละ 66.25 กลุ่มตัวอย่างที่แต่งกายถูกระเบียบ ส่วนมากอยู่ในชั้นปีที่ 1 จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 25 โดยมีนักศึกษาที่แต่งกายผิดระเบียบระเบียบส่วนมากอยู่ในชั้นปีที่ 3 จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 20 กลุ่มตัวอย่างที่แต่งกายถูกระเบียบมีผลการเรียนส่วนมากสุดอยู่ในระดับเกรดเฉลี่ยช่วง 2.51-3.00 จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 16.87 รองลงมาอยู่ในระดับเกรดเฉลี่ยช่วง 3.01-3.50 จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 13.54 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่แต่งกายผิดระเบียบระเบียบส่วนมากผลการเรียนอยู่ในระดับเกรดเฉลี่ยช่วง 2.01-2.50 จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 15.83 รองลงมาอยู่ในระดับเกรดเฉลี่ยช่วง 1.00-2.00 จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 14.79

กลุ่มตัวอย่างที่แต่งกายถูกระเบียบมีค่าใช้จ่ายรายเดือนส่วนมากอยู่ในช่วง 2,001-3,000 บาท จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 21.45 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่แต่งกายผิดระเบียบระเบียบส่วนมากจะมีค่าใช้จ่ายรายเดือนส่วนมากอยู่ในช่วง 3,001-4,000 บาท จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 16.25 รองลงมามีค่าใช้จ่ายรายเดือนอยู่ในช่วง 4,001-5,000 บาท จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ

13.54 กลุ่มตัวอย่างที่แต่งกายผิดระเบียบระเบียบส่วนมากพักอาศัยหอพักหรือห้องพัก จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 23.54 รองลงมาพักอาศัยกับญาติ จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 14.79

ค่านิยมในการคบเพื่อนของกลุ่มตัวอย่างที่แต่งกายผิดระเบียบจากการสำรวจมากที่สุดคือหากมีเพื่อนแต่งกายล่อแหลมจะตัดเพื่อน จำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 99.16 รองลงมาเพื่อนจะคบด้วยต้องเป็นคนที่เข้าใจกันจำนวน 227 คน คิดเป็นร้อยละ 94.58 โดยเพื่อนที่คบอยู่แต่งกายผิดระเบียบเหมือนกับตนเอง จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 80.83 มีเพื่อนที่ทำผิดกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 74.16 ส่วนค่านิยมในการเลือกแต่งชุดนักศึกษา โดยคำนึงถึง แบบที่ร้านค้านำมาจำหน่ายจำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 38.75 เลือกชุดนักศึกษา โดยเห็นว่าเป็นจุดเด่นจำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 25.20 เลือกชุดเพราะเป็นกฎระเบียบของสถาบันจำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 15.20 เลือกชุดนักศึกษาเพราะต้องการลดความอ้วนจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 10.83 เลือกชุดนักศึกษาเพราะกระแสแฟชั่นในปัจจุบันจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 7.91

ส่วนเหตุผลที่แต่งกายนักศึกษาผิดระเบียบ ส่วนมากให้เหตุผลว่าไม่มีผลต่อการเรียน จำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 94.16 รองลงมาเห็นว่าไม่ทันสมัย ไม่ตามแฟชั่นจำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 84.58 การบังคับใช้กฎในส่วนของหน่วยกิจการนักศึกษาไม่เคร่งครัด จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 83.75 การบังคับใช้กฎในส่วนของมหาวิทยาลัยไม่เคร่งครัด จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 82.50 เพื่อน รุ่นพี่ รุ่นน้องไม่แต่งเครื่องแบบ จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 62.08 การบังคับใช้กฎในส่วนของอาจารย์ผู้สอนไม่เคร่งครัดจำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 57.08 ไม่สะดวกในการทำกิจกรรมอื่นๆ จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 35.41 ส่วนการคิดเห็น เรื่องการแต่งกายไม่เหมาะสมของนักศึกษา จะก่อให้เกิดผลเสีย หรือปัญหาใดมากที่สุด ส่วนมากเห็นว่ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรม อาทิ การล้วงละเมิดทางเพศ การข่มขืน จำนวน 241 คน คิดเป็นร้อยละ 50.20 รองลงมาเห็นว่าทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงของสถาบันและของตนเองจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 16.04 ก่อให้เกิดปัญหาวังราวทรัพย์ ปล้น จี้ จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 9.58 ขัดกับวัฒนธรรมอันดีงามของไทยจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 8.12 ทำให้เรียนไม่รู้เรื่องจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 7.08 เสียบุคลิกภาพ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 สิ้นเปลืองไม่เหมาะสมกับวัยจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.08 โดยความคิดเห็นน้อยที่สุดคือไม่ก่อให้เกิดปัญหาใด ๆ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.04

ผลการวิจัยในชั้นทดสอบสื่อพบว่า

1. รูปแบบของสื่อรูปแบบใหม่เพื่อรณรงค์สร้างภูมิคุ้มกันทางวัฒนธรรมด้านการแต่งกายของนักศึกษา ตามผลการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ควรประกอบด้วยภาพสัญลักษณ์ และข้อความเพราะจะสามารถสร้างความรู้สึกร่วมและให้แง่คิดต่อนักศึกษาได้ดังนี้

1.1 ใช้สัญลักษณ์ให้เกิดมโนภาพที่สำคัญในความรู้สึกของผู้รับสาร ที่คาดว่าจะสามารถยับยั้งพฤติกรรมการแต่งกายผิดระเบียบ อันได้แก่ ผลร้ายจากการแต่งกายไม่เหมาะสมมาเป็นแนวทางในการออกแบบ

1.2 ใช้เหตุผลหรือแรงจูงใจการจูงใจด้านความกลัวมาเป็นกลยุทธ์ในการเสนอในสื่อ โดยบอกให้ผู้รับสารรับรู้ถึงความน่ากลัวหรือความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นมาเป็น แนวทางในการออกแบบ ดังนี้

1.2.1 การแต่งกายล่อแหลมของผู้หญิงเป็นสาเหตุของการถูกลวนลาม

1.2.2 การแต่งกายผิดระเบียบเป็นสาเหตุของการถูกดูถูกเหยียดหยาม

2. เนื้อหาของสื่อรูปแบบใหม่เพื่อรณรงค์สร้างภูมิคุ้มกันทางวัฒนธรรมด้านการแต่งกายของนักศึกษา ประกอบด้วย

2.1 ลักษณะของการสื่อสารเนื้อหาของสื่อรูปแบบใหม่เป็นแบบ การเตือนหรือการให้แง่คิด และการชี้ให้เห็นโทษ โดยใช้ภาพในการสื่อสารดังนี้

2.1.1 ใช้มโนภาพที่สำคัญในความรู้สึกของวัยรุ่น มาเป็นแนวทางในการออกแบบ ซึ่งผลจากการทดสอบผลงานออกแบบสื่อรูปแบบใหม่เพื่อรณรงค์สร้างภูมิคุ้มกันทางวัฒนธรรมด้านการแต่งกายของนักศึกษา ที่ผู้วิจัยออกแบบขึ้นพบว่า มโนภาพที่มีผลกระทบต่อความรู้สึกของนักศึกษามาก ในการที่จะยับยั้งการแต่งกายผิดระเบียบ คือ มโนภาพของคนโรคจิต

2.1.2 ใช้ภาพแสดงความเป็นเหตุเป็นผลของการกระทำ ซึ่งผลจากการทดสอบผลงานออกแบบสื่อรูปแบบใหม่เพื่อรณรงค์สร้างภูมิคุ้มกันทางวัฒนธรรมด้านการแต่งกายของนักศึกษาที่ผู้วิจัยออกแบบขึ้น พบว่า ภาพแสดงความเป็นเหตุเป็นผลของการกระทำ เรื่องการโดนดูถูกเหยียดหยาม มีผลกระทบต่อความรู้สึกของนักศึกษาในระดับมาก

3. ผลการทดสอบในเรื่องเนื้อหาของสื่อรูปแบบใหม่เพื่อรณรงค์สร้างภูมิคุ้มกันทางวัฒนธรรมด้านการแต่งกายของนักศึกษา ทั้ง 4 ประเภท โดยภาพรวมเนื้อหาของสื่อรูปแบบใหม่มีให้แง่คิดต่อกลุ่มตัวอย่างในเรื่องการแต่งกายผิดระเบียบ โดยเนื้อหามุ่งประเด็นไปที่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 41.04 ให้ความเห็นว่าสื่อรูปแบบใหม่ให้แง่คิดมากกว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิงร้อยละ 34.37 ให้ความเห็นว่าสื่อรูปแบบใหม่มีผลกระทบต่อจิตใจมาก และกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงร้อยละ

30.20 ให้ความเห็นว่าสื่อรูปแบบใหม่สื่อรูปแบบใหม่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมบ้าง ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชาย ร้อยละ 20.41 ให้ความเห็นว่าสื่อรูปแบบใหม่ให้แง่คิดมาก กลุ่มตัวอย่างเพศชายร้อยละ 16.04 ให้ความเห็นว่าสื่อรูปแบบใหม่มีผลกระทบต่อจิตใจมาก และกลุ่มตัวอย่างเพศชายร้อยละ 16.25 ให้ความเห็นว่าสื่อรูปแบบใหม่สื่อรูปแบบใหม่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมบ้าง

อภิปรายผล

จากผลการทดสอบผลงานการสร้างสื่อรูปแบบใหม่เพื่อณรงค์สร้างภูมิคุ้มกันทางวัฒนธรรมด้านการแต่งกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนกลาง ที่ผู้วิจัยออกแบบขึ้น ผลทดสอบปรากฏว่า ผลงานออกแบบสื่อรูปแบบใหม่ที่นำเอาหลักการปลูกฝังทางค่านิยมตามทฤษฎีการกระจ่างค่านิยมมาผสมผสานในการออกแบบในครั้งนี้สามารถช่วยสร้างจิตสำนึกที่ดี ในเรื่องของการแต่งกายให้นักศึกษาได้ในระดับปานกลางถึงมาก คือ ระดับมีผลกระทบมาก โดยจากผลสรุปของการทดสอบพบว่า มโนภาพ ของคนโรคจิตที่กำลังแอบดูอยู่มีส่วนสำคัญมากที่สุด ในการสร้างผลกระทบทางด้านความรู้สึกในการที่จะยับยั้งการแต่งกายผิดระเบียบของนักศึกษาของ และมีความสำคัญเป็นอันดับที่ 1 ในการสร้างผลกระทบทางด้านความรู้สึกในการที่จะยับยั้งพฤติกรรมแต่งกายที่ผิดระเบียบ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สถาบันวิจัยมหาวิทยาลัยกรุงเทพ (2551) ทำการวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นต่อปัญหาการแต่งกายของนิสิต นักศึกษาในระดับอุดมศึกษา ” ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการแต่งกายไม่เหมาะสมของนิสิต นักศึกษาจะก่อให้เกิดผลเสีย หรือก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรม อาทิ การล่วงละเมิดทางเพศ การข่มขืนมากที่สุดมี และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศูนย์วิจัยกรุงเทพโพลล์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (2549) ดำรวจความคิดเห็นประชาชนในเขตกรุงเทพ หัวข้อเรื่อง “ความคิดเห็นของคนกรุงเทพมหานครต่อการแต่งกายล่อแหลมของผู้หญิง” ผลสำรวจสรุปว่า ปัจจุบันการแต่งกายของผู้หญิงและนักศึกษาหญิงล่อแหลม ช่วยวนเป็นสาเหตุของการถูกลวนลามข่มขืน และสอดคล้องกับ สิริพัฒน์ เสวีกุล (2548) ได้สำรวจทัศนคติกับการแต่งกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยของประชาชนในเขตจตุจักร กรุงเทพมหานครสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านทัศนคติต่อการแต่งกายของนักศึกษาการแต่งกายของนักศึกษาหญิงมีผลทำให้นักศึกษาชายไม่มีสมาธิในการเรียนเนื่องจาก ผู้ชายชอบแอบมอง

การใช้ภาพแสดงความเป็นเหตุเป็นผลของการกระทำ ซึ่งผลจากการทดสอบผลงานออกแบบสื่อรูปแบบใหม่เพื่อณรงค์สร้างภูมิคุ้มกันทางวัฒนธรรมด้านการแต่งกายของนักศึกษาที่ผู้วิจัยออกแบบขึ้น พบว่า ภาพแสดงความเป็นเหตุเป็นผลของการกระทำ เรื่องการโดนดูถูกเหยียดหยาม โดยใช้สัญลักษณ์สื่อพิมพ์ลายรูปรอยเท้า อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สายชนนี รัศมิ์ไพฑูรย์ (2547) เรื่องการออกแบบป้ายสัญลักษณ์เพื่อส่งเสริมจริยธรรมสำหรับวัยรุ่น

ผลการทดสอบหลังการออกแบบพบว่า ผลงานออกแบบสามารถสร้างความเข้าใจและก่อให้เกิดความรู้ สึกร่วมต่อเด็กวัยรุ่นได้ดี เมื่อมี ทั้งข้อความและภาพสัญลักษณ์ร่วมกัน และให้ประสิทธิผลตรงตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ คือ ป้ายสัญลักษณ์ที่นำเอาหลักของจริยธรรมมาผสมผสานในการออกแบบ น่าจะเป็นแนวทางหนึ่งที่สามารถช่วยสร้างจิตสำนึกที่ดี ในเรื่องของจริยธรรมให้แก่เยาวชนได้ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของอัจฉราพร แปลนนาน (2544) ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้เลิกใส่รองเท้าแตะเข้าห้องเรียน พบว่าการใช้สื่อจากโปสเตอร์ที่แสดงถึงการห้ามนักศึกษาสวมรองเท้าแตะเข้าห้องเรียนเพียงอย่างเดียว หรือการใช้สื่อจากโปสเตอร์ร่วมกับอาจารย์ผู้สอนกระตุ้นเตือนให้นักศึกษางดเว้นการสวมรองเท้าแตะเข้าห้องเรียน มีผลทำให้นักศึกษาทั้งเพศชายและหญิงลดการสวมรองเท้าแตะเข้าห้องเรียนลง

ผลการทดสอบในเรื่องเนื้อหาของสื่อรูปแบบใหม่เพื่อณรงค์สร้างภูมิคุ้มกันทางวัฒนธรรมด้านการแต่งกายของนักศึกษา เนื้อหาของสื่อรูปแบบใหม่มีผลกระทบต่อความรู้สึกรวมของกลุ่มตัวอย่าง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สื่อรูปแบบใหม่ให้แง่คิด และมีผลกระทบต่อจิตใจ แต่มีกลุ่มตัวอย่างถึงร้อยละ 46.46 ให้ความเห็นว่าสื่อรูปแบบใหม่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมบ้างเท่านั้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสื่อรูปแบบใหม่ยังไม่สามารถไปเปลี่ยนพฤติกรรมการแต่งกายของนักศึกษาได้ผลเท่าใดนัก เนื่องจากมีปัจจัยแทรกซ้อนในเรื่องอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศูนย์วิจัยไทยพาณิชย์ จำกัด (2543) ได้ศึกษาพฤติกรรมรูปแบบการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นวัยรุ่นหญิงมีลักษณะพฤติกรรมการเลือกซื้อสินค้าตามแฟชั่น/สมัยนิยม ในขณะที่วัยรุ่นชายมักมีรูปแบบการเลือกซื้อเป็นตัวของตัวเอง ตามเพื่อน ตามคนในครอบครัวและเลียนแบบกลุ่มที่ไฝฝินมากกว่า และสอดคล้องกับ ชงศ์สุดา มะอาจเลิศ (2543) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการบริโภคเครื่องแต่งกายของนิสิต นักศึกษาหญิง มหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า นิสิต นักศึกษาหญิงทั้งมหาวิทยาลัยของรัฐ และมหาวิทยาลัยเอกชน มีพฤติกรรมการประเมินทางเลือกในระดับปฏิบัติเป็นประจำ คือ เลือกซื้อเครื่องแต่งกายโดยพิจารณาถึงความเหมาะสมกับบุคลิก รูปแบบเหมาะสมกับรูปร่าง การสวมใส่สบาย และยังพบว่านิสิต นักศึกษาส่วนใหญ่เลือกซื้อเครื่องแต่งกายที่เมื่อเห็นแล้ว สวย ถูกใจ โดยไม่มีการวางแผนมาก่อน

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่องการสร้างสื่อรูปแบบใหม่เพื่อณรงค์สร้างภูมิคุ้มกันทางวัฒนธรรมด้านการแต่งกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนกลางในครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ โดยแยกออกเป็น 3 ประเด็น ดังต่อไปนี้

1. ประเด็นเกี่ยวกับวิธีการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง การสร้างสื่อรูปแบบใหม่เพื่อรณรงค์สร้างภูมิคุ้มกันทางวัฒนธรรม ด้านการแต่งกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนกลาง ในครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่า มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิธีการและขั้นตอนในการทำวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจในการนำไปพัฒนาศึกษาต่อ ดังนี้

1.1 ในเรื่องเกี่ยวกับการหาข้อมูลภาคเอกสาร สำหรับในส่วนของคุณสมบัติทางด้านปัญหา พฤติกรรมและค่านิยมในการแต่งกายของนักศึกษาซึ่งอยู่ในช่วงวัยรุ่นนั้น พบว่าสามารถหาข้อมูลล่าสุดได้จากโพลล์ของหน่วยงานต่างๆ ที่ทำไว้แล้ว เช่น คิวสตีโพลล์ เอเบคโพลล์ เพื่อเป็นการลดขั้นตอนของการทำแบบสอบถามในบางส่วนเนื่องจากปัญหาทางด้านพฤติกรรมและค่านิยมของวัยรุ่น เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา และได้ รับการใส่ใจจากทางภาครัฐบาลและเอกชนเป็นอย่างมาก จึงพบว่ามีข้อมูลที่หลายสถาบันได้ทำการวิเคราะห์ไว้แล้วเป็นจำนวนมาก ซึ่งอาจนำมาใช้เป็นแนวทางในการตั้งคำถาม หรือ เป็นข้อมูลอ้างอิงได้

1.2 ในเรื่องเกี่ยวกับขั้นตอนของการทดสอบผลงานออกแบบ สามารถแยกข้อเสนอแนะได้ดังนี้

1.2.1 การทดสอบผลงานออกแบบเพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรมากตามที่ต้องการนั้นถ้าทำการทดสอบทีละคนจะทำให้สิ้นเปลืองเวลาและงบประมาณมาก ผู้วิจัยแนะนำว่าควรทำการทดสอบเป็นกลุ่ม ๆ กลุ่มละ 5 - 10 คน ดีที่สุด จากประสบการณ์ของผู้วิจัยในการทำการทดสอบผลงานออกแบบในครั้งนี้พบว่า เมื่อมีกลุ่มตัวอย่างในการทดสอบแต่ละครั้งมากกว่า 10 คนขึ้นไป จะทำให้ กลุ่มตัวอย่างขาดสมาธิ หากให้กลุ่มตัวอย่างเยอะและนั่งใกล้กันจะเกิดการและลอกเลียนคำตอบกัน

1.2.2 การทดสอบผลงานออกแบบพบว่า ความตั้งใจของกลุ่มตัวอย่างมีส่วนสำคัญในการทดสอบเป็นอย่างมาก เนื่องจากการทดสอบมีทั้งแบบปรนัย และอัตนัย โดยต้องดูผลงานออกแบบประกอบในการตอบแต่ละขั้นตอน ดังนั้นจึงควรมี การเตรียมสถานที่ ในการทำการทดสอบที่ดี คือ ควรให้กลุ่มตัวอย่างแต่ละคนนั่งห่างกัน เพื่อจะได้มีสมาธิที่ดีในการทำแบบทดสอบ

1.2.3 ขนาดของผลงานออกแบบมีผลกับการนำไปทดสอบ โดยผลงานออกแบบที่นำไปทดสอบควรมีขนาดใหญ่ดีกว่าขนาดเล็ก เพื่อการมองเห็นได้ในระยะไกล เพราะการมองเห็นไม่ชัดทำให้ผลการทดสอบคาดเคลื่อนได้

2. ประเด็นเกี่ยวกับการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลงานวิจัยเรื่อง การสร้างสื่อรูปแบบใหม่เพื่อรณรงค์สร้างภูมิคุ้มกันทางวัฒนธรรม ด้านการแต่งกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนกลาง ที่จัดทำขึ้นนี้ ถือเป็นองค์ความรู้ใหม่ที่

เกิดขึ้นจากการวิเคราะห์ข้อมูลทางภาคเอกสาร คือ งานวิจัยและบทความต่างๆ อีกทั้งทางภาคสนาม คือ แบบสอบถาม จนได้เป็นผลงานออกแบบที่ ให้ประสิทธิผลตรงตามวัตถุประสงค์และคำถามการวิจัยที่ได้ตั้งไว้ ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลหลังการทดสอบผลงานออกแบบที่ผู้วิจัยได้นำเสนอนั้น ในหลายประเด็นสามารถเป็นประโยชน์ ต่อผู้ที่สนใจในการนำไปพัฒนาต่อเพื่อสร้างสรรค์ผลงานสื่อรูปแบบใหม่เพื่อรณรงค์ส่งเสริมค่านิยมจริยธรรมสำหรับนักศึกษาในด้านอื่นๆ ได้ และในหลายประเด็นที่ผู้วิจัยได้นำเสนอไว้สามารถเป็นประโยชน์ ต่อผู้ที่สนใจในการนำไปพัฒนาต่อเพื่อสร้างสรรค์ ผลงานออกแบบในสื่ออื่น ๆ ที่ไม่ เฉพาะว่าต้องเป็นเพียงสื่อรูปแบบใหม่เท่านั้น

3. ประเด็นเกี่ยวกับการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากการวิจัยเรื่อง การสร้างสื่อรูปแบบใหม่เพื่อรณรงค์สร้างภูมิคุ้มกันทางวัฒนธรรม ด้านการแต่งกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนกลาง ในครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่า มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการทำวิจัยครั้งต่อไป อันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ สนใจในการนำไปพัฒนาศึกษาต่อ ดังนี้

3.1 การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างประชากร คือนักศึกษาที่มีพฤติกรรมแต่งกายผิดระเบียบ เนื่องจากพบว่า นักศึกษาที่มีพฤติกรรมแต่งกายผิดระเบียบ ในด้านการแต่งกายล่อแหลมของผู้หญิงนั้น เสี่ยงต่อปัญหาเป็นสาเหตุของการถูกลวนลาม และเป็นสาเหตุของการถูกคุกคามเหยียดหยาม มากกว่านักศึกษาที่แต่งกายปกติ แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ไม่ได้หมายความว่า นักศึกษาที่แต่งกายผิดระเบียบจะไม่มีปัญหาทางด้านการถูกลวนลาม ซึ่งจากข่าวสารและรายงานการวิจัยหลายแห่งพบว่าขณะนี้ เด็กวัยรุ่นมีปัญหาในเรื่องดังกล่าวมากขึ้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการออกแบสื่อรูปแบบใหม่เพื่อรณรงค์นี้ สามารถพัฒนาในการศึกษาต่อไปได้ ในเรื่องของค่านิยมด้านอื่นๆ เช่น การเที่ยวกลางคืน การคบเพื่อนต่างเพศ หรือกระทั่งการใช้บริการร้านอินเทอร์เน็ตสาธารณะ เป็นต้น

3.2 เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ กำหนดขอบเขตของการศึกษา คือ การศึกษาเฉพาะรูปแบบของสื่อรูปแบบใหม่ อันได้แก่ สื่อโฆษณาที่ยังไม่เคยถูกใช้มาก่อน สื่อโฆษณาแบบเดิมที่นำมาปรับให้เข้ากับปัจจุบัน วิธีการนำเสนอสื่อที่ต่างไปจากเดิม และสิ่งที่อยู่ในชีวิตประจำวันทั่วไปมาปรับเป็นสื่อโฆษณาเท่านั้น โดยไม่เน้นที่การออกแบบโครงสร้างในระบบสื่อโฆษณา ผู้วิจัยจึงเห็นว่าผลงานการออกแบบสื่อรูปแบบใหม่นี้สามารถพัฒนาในการศึกษาต่อไป ได้ ในเรื่องรูปแบบของขนาด เช่น การติดตั้งสื่อบริเวณ โถงหน้าลิฟต์ หรือแม้แต่ในตัวลิฟต์ อันเป็นประเด็นที่สามารถนำไปศึกษาพัฒนาต่อไป ในการจัดทำสื่อเพื่อติดตั้งจริงตามสถานที่ต่างๆ ที่พบว่า มีปัญหา ซึ่งขนาดของป้ายนั้นควรมีความสัมพันธ์กับสถานที่ ที่จะทำการติดตั้ง โดยไม่ให้เป็นการรบกวนสายตา โดยให้กลมกลืนเข้ากับสถานที่ และต้องผ่านการพิจารณาอนุมัติจากเจ้าของสถานที่ก่อนเป็นสำคัญ

3.3 เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสอบถามแบบเป็นกลุ่ม ในสถานการณ์ปกติโดยปราศจากสิ่งเร้าหรือตัวแปรอื่นอันจะมีผลต่ออารมณ์ของกลุ่มตัวอย่าง ผลงานการออกแบบสื่อรูปแบบใหม่ในการติดตั้งจริง เพื่อทำการทดสอบและวิเคราะห์ผลจากสถานการณ์จริง อันจะทำให้ได้ผลสรุปที่ชัดเจน ผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรใช้เวลาให้กลุ่มตัวอย่างรับรู้สื่อแต่ละชนิดไม่เท่ากันนั้น สามารถพัฒนาในการศึกษาต่อไปได้ในเรื่องของการปัจจัยที่มีผลต่อการรับสาร

3.4 เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบผลงานออกแบบเพื่อวัดความเข้าใจในสัญลักษณ์ของสื่อรูปแบบใหม่ โดยได้สรุปการวิเคราะห์เป็นผลรวมทั้งชายและหญิง ผู้วิจัยจึงเห็นว่าผลงานการออกแบบสื่อรูปแบบใหม่เพื่อรณรงค์สร้างภูมิคุ้มกันทางวัฒนธรรมด้านการแต่งกายของนักศึกษาสามารถพัฒนาในส่วนของการทำการวิเคราะห์จำแนกข้อมูลด้านความเข้าใจในภาพสัญลักษณ์ โดยแบ่งออกเป็น เพศหญิงและเพศชาย เพื่อสรุปผลเปรียบเทียบด้านความเข้าใจต่อภาพสัญลักษณ์ได้อย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้น